

Резолюция на неправителствени правозащитни и родителски организации

До Министерски съвет

**Комисия по образованието, науката и въпросите на децата, младежта и спорта,
Народно събрание**

Комисия по труда и социалната политика, Народно събрание

Министерство на труда и социалната политика

**Министерство на образованието, младежта и науката
политически партии**

и всички медии и заинтересовани органи и организации

С оглед на продължаващата публична дискусия по проекта за Закон за детето правим следните констатации:

1. До този момент представители на авторите на законопроекта, Министерство на труда и социалната политика (МТСП) и Държавна агенция за закрила на детето (ДАЗД) упорито не отговарят по съществото на отправените към тях критики, а ползвайки уклончив и манипулативен език настояват на своята изцяло погрешна философия за законопроекта.
2. Липсата на отговор към критиките задълбочава и доказва нашите опасения, че ефектът от въвеждането на този законопроект ще разруши семейството и връзките родители-деца.
3. Недвусмислено заявената позиция на МТСП и авторите на законопроекта е, че родителите са некомпетентни и че държавата следва да администрира и най-съкровената част от човешките взаимоотношения – тези в семейството. В официалните документи на МТСП и изказвания на техни представители ясно се сочи, че на „закрила” от държавата вече подлежат **ВСИЧКИ** деца (не само тези „в риск”), че целта на новото законодателство била „превенция”, тоест задаване на виновност и некомпетентност на родителите.
4. Особено опасен метод на подмяна на ценности, включително и заплахата за основни човешки права, представлява издигането на „правата на децата” като специализирана категория „права”, които следвало да имат предимство при противоречие с други основни човешки права на родителите, например по чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), защитаващ

неприкосновеността на личния и семеен живот, или Протокол 1, чл. 2 от ЕКПЧ. Това на практика означава, че правата на детето са над закона и над всички други права. По този начин „радетелите“ за тези права на детето и държавата ще имат основанията да провеждат политики и действия на пълен административен, законов, морален и политически произвол, под предлог, че закрилят „специалните права на детето“.

5. Сред опасните аспекти на закона са и следните постановки, залегнали в проекта: (1) Анонимни доноси срещу родители; (2) При всяко несъгласие детето може да уведоми социалните служби и те да се намесят в семейството; (3) Намеса на държавата за „закрила“ на всяко дете при „въвличане в религиозна дейност“ от родителите; (4) Дефиниция на „насилие срещу детето“, която е толкова широка, че включва всяко действие или дума срещу детето, вкл. и „психическо“ и „друго“ насилие; (5) Въвеждане на „правото на сексуална ориентация“ на детето, която родителите не могат да коригират поради забрана за „дискриминация“ срещу детето и нарушаване на правата му; (6) Глоби за родителите, които по философски и религиозни причини практикуват домашно образование; (7) Възможност за вземане на решения за даване на контрацептиви и дори извършване на аборт без знанието на родителите; (8) „Сексуално образование“ от 5 годишна възраст, без консултиране с родителите или настойниците; (9) Задължително въвеждане в училищната система от 5 годишна възраст; (10) Даване на политически права на децата, които права родителите трябва да подкрепят; (11) Третиране на всякакви, дори най-добронамерени и възпитателни форми за наказание като „насилие“ и основание за отнемане на детето от родителите по бърза процедура; (12) Ускорени процедури за отнемане на деца от родителите само по преценка на социалните служби, без намеса на независим съд; (13) Дефиниране на „национална програма за децата“ без визиране на мнението и ролята на родителите в тези държавни инициативи; (14) Извеждане в задължение на държавата да работи в училищата (които са също задължителни) в сътрудничество с нестопански организации по „репродуктивно здраве“ и „сексуално образование“; (15) Държавна „закрила“ на деца въвличани в политическа дейност, в една разпоредба, но в противоречие на нея -- даване на политически права на децата в други членове.

Поради горното и поради вече доказани недостатъци в буквата и духа на предложения законопроект ние заставаме на следната позиция, която правим обществено достояние както на хора и организации, така и на държавни органи, а именно:

1. Настояваме законопроектът да бъде изцяло отхвърлен и да не бъде допускан до Народното събрание за обсъждане като вреден за децата, семейството и правата на човека;

2. Настояваме за принципна, философска и законодателна ревизия на досега действащият Закон за закрила на детето и практиките по него, които застрашават правата на родителите, децата и семейните ценности;
3. Настояваме за изоставяне на модела на тотален държавен монопол върху образованието на децата като недопустим за едно демократично и плуралистично общество и за въвеждане на механизми за пълен контрол на родителите над държавното образование, за въвеждане на истинско частно образование, което не се провежда по държавната програма, и за въвеждане на домашно образование.

Уверени сме, че тези промени ще са от полза за демократичното и свободно общество, в защита на семейните ценности и личното и семейно щастие на децата и техните родители.

Март, 2012 г.

Подписана от над шестстотин организации и личности от април до края на май 2012 г..